

عنوان مقاله:

تحلیل الگوهای معاصر اجرا با ساز دوتار در نواحی مختلف ایران

محل انتشار:

همایش ملی هنرهای معاصر و ارتباطات (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علیرضا اکبرزاده - دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مدیریت و اقتصاد

خلاصه مقاله:

در بررسی سازهای رایج در موسیقی نواحی و موسیقی مقامی ایران در قرن حاضر، ساز دوتار بعنوان یکی از قدیمی ترین سازهای موجود، با قدمتی چند هزارساله، مورد توجه نسبتاً کمی قرار گرفته است. ساز مذکور به رغم حفظ ساختار فیزیکی اصلی خود، تفاوت‌های نسبتاً زیادی که در جزئیات و فرم و نحوه اجرا در میان اقوام مختلف پیدا کرده و مخاطب را در بررسی آوای ساز در نواحی مختلف با عوالم متفاوتی مواجه می‌سازد. الگوهای موجود برای ساز دوتار، گستره کاربردی وسیعی را از ساز تکخوان و مجلسی برای مجالس معنوی، عرفانی و آیینی تا سازی غنایی برای روایت داستانها و مجالس شب نشینی میان اقوام مختلف برای آن ایجاد کرده است. مطالعات همچنین از وجود کاربردهایی در حوزه موسیقی درمانی برای این ساز در نواحی ترکمن نشین خبر داده اند. مطالعه حاضر به دنبال تحلیل الگویی اجرا با این ساز در نواحی مختلف با در نظر گرفتن فرهنگ و آداب و رسوم حاکم بر هر یک از آنهاست که با استفاده از روش تحقیق تحلیلی گردآوری و ارائه گردیده است. نتایج تحقیق نشان‌دهنده تأثیرپذیری الگوهای اجرایی از پارامترهایی نظیر جغرافیا و شرایط اقلیمی، آداب و رسوم قومی و نیز گرایشهای مذهبی خاص رایج در میان اقوام است که ساز دوتار را در عین وحدت معنایی تبدیل به چندساز متفاوت، متأثر از اقلیم مورد استفاده گردانیده است.

کلمات کلیدی:

دوتار، موسیقی شمال شرق ایران، موسیقی نواحی، موسیقی مقامی، موسیقی معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461626>

